

Реферат на тему: "Олександр Олесь"

Олександр Олесь

Реферат на тему:

" Олександр Олесь"

О. Олесь літературний псевдонім Олександра Івановича Кандиби народився 5 грудня 1878р. в містечку Білопілля на Сумщині По батьківській лінії його рід походив з чумаків по материнській з кріпаків . Батько Іван Федорович працював на рибних промыслах в Астрахани де й утопився у Возлі коли Сашкові виповнилося 11 р.І залишилась його мати Олександра Василівна , " з трьома дітьми і з трьома карбованцями в кишені ". Як могла, прихилила до дітей небо виховуючи у любові і добрі . В чотири роки Сашко уже вмів читати і незабаром перед ним почала відкриватися чарівна поезія Шевченкового " Кобзаря" . І рідному містечку навчався в початковій школі потім у двокласному училищі . Пятнадцятилітнім юнаком Сашко вирушив з дому вступив до хліборобської школи у містечку Дергачі неподалік від Харькова. Навчався у хліборобській школі починає видавати рукописний журнал "Комета" , в якому друкує свої вірші писані російською та українською мовами. В одному з віршів цієї пори (" Мое благання" 1897р.). На жаль після хліборобської школи Олександр не мав права поступати до університету . І розуміючи це ,він ,ще навчаючись у школі , студією слов, янської мови — болгарську, сербську , польську . Ставши вільним слухачем агрономічного відділення Київського політехнічного інституту незабаром через матеріальні нестатки залишає його 1903р. вступає до Харківського ветеринарного інституту. Визначальним фактом у його житті стала поїздка на відкриття пам , ятника І.П. Котляревському в Полтаві . Незабутні пам , ятники в душі молодого поета залишаються від зустрічей з Б. Грінченком , В. Семійлинком , М. Коцюбинским , Л. Українкою. Тут він передає до збірника " Багаття " , що виходив в Одесі свої вірші . Передреволюційні події 1905р. поет сприймає як необхідний процес оновлення, створює зкличні бойові пісні. Його настроями пояснюється зроблені поетами переклади з російської "Марсельези" (Над залитою кров , ю землею)" " Варшавянки" ("Хмари зловіщ нависли над нами ...") "Сміло у ногу рушайте ". Спад революції викликав у душі поета розчарування, відчуття руїни мрій 1906р. влітку, поет їде в Крим разом зі своєю майбутньою дружиною, студенткою Бестужівських курсів Вірую Сватською та її сестрою Ольгою. Тут він укладає свою першу книгу "З журбою радість обнялась" . Книга мала великий резонанс, багато схвальних оцінок. Наприклад М. Зеров писав : " Олесю не довелося завоювати своєї поетичної слави " . Перша поетична збірка Олесь представляла його як ніжного лікаря і в одночас як поета високого громадянського звучання . У ній ніжні молитви закоханості у красу природи, романтичного – радісносприяття світу, в якому хочеться жити, творити, любити. Революційне піднесення в 1905р. сприймається поетом як активний спротив силам зла, поневолення, а відтак журби у всезагальному значенні цього слова. І він велично співає

поетичний гімн у віршах "Ми не кинемо зброї своєї"... "З військом за волю боролися ми" , " Три менти " , " Жалібна пісня ". Глибоко символічного знання набуває вірш " Айстри ". 1905р. якщо розглядати його в контексті суспільно — політичних подій . Квіти , як люди , чекали змін , " рожевого ранку " , мріяли , "про сонячні дні" їм уявлявся прекрасний світ , " де вічна весна ". Переживаючи поразку революції , сприймаючи реакцію як метод витравлення зі свідомості народів будь - якого прагнення до волі , Олесь гутує нову збірку , презначення якої фокусує уже в самій назві : " Будь мечем моїм ". Він каже , що його слово рідне , але в ньому так багато музики і світла . І для ворога вона має стати , як меч , а для рідного краєм сонця . Проте під задумою автора назвою збірка не вийшла заборонила цензура; отже , друга книга побачила світ 1909р. як "Позія" у Санк - Петербурзі . Відновлено назву було лише при переведенні 1918р. Друга і третя 1911р. збірки засвідчили, як глибоко переживає Олесь суспільні катаклізми , як болить йому народна доля . Наступними виданнями були " Драматичні спади. Книга четвертого століття" 1914р. " Поезія . Книга п'ятого століття " 1917р. шостий підготовлений до друку збірці не судилося побачити світ.

Прагучи ідеальної гармонії між формою і змістом , сподіваючи глибокий ліризм , символізм в поезії , єдність музики й слова , звуків і барв , Олександр перебуває у пошуках , притаманних новоромантикам і символістам пречесно , що поет, складаючи вірші , програвав її арфі , лірі чи кобзі , маючи хист до музичного мистецтва . О. Олесь не дає внятого значення утвердження рідної мови з метою уникнення бездуховності . А це можливо лише за умов вільного розвитку суспільства . Олесь сприймає ідею федеративного устрою як " весну народів " , хоча він розуміє , яка хитка спільна ситуація , ускладнена боротьбою різних політичних сил і рухів . Водночас він знаходить у собі сили гутувати до друку шосту збірку поезій "На хвилях " що мала побачити світ на початку 1919р. Однак на Україну поет не повернувся , хоча усім серцем він завжди був з рідною землею . Настольгічні мотиви присутні у всій його поезії , писаних на його чужині (збірка "Чужиною" 1919р.) звертаючись до історичної пам'яті свого народу , до переказів з давньоруської історії , поет пише добірку віршів " Менуле України в піснях . Княжні часи " (1920р.) 1912р. у Відні друкує збірку сатиричних поезій " Перезва " під псевдонімом В. Валентін (український письменник який згодом емігрує з Західної України в радянську Україну і буде розстріляний енкавідистами) . У 1919р. - 1922р. разом з Антоном Крушельницьким та іншими земляками збирає кошти на допомогу голодуючим в Україні . Моторошні події 1921р. - 1923р. поет зобразив у циклі " Голод " що , увійшов у збірку " Кому повім печаль мою" у циклі віршах поет створює алегоричний образ всепожираючого голоду , котрий усе з'їв на своєму шляху " вівцю, як хліб шмат , ковтав , дітей малих з'їдав з кістками , не обминав дерево і трав " .

Цим циклом , як і П. Тичина , Олесь сказав своє слово про " гуманістичні " устремління на Україні нової , радянської влади в 1921р. - 1923р. викрив її істинне піклування про народ . Тривожні повідомлення з України глибоким болем дивуються в душі Олеся : розстріл поета Г. Чуприни, арешт синів Антона Крушельницького , Івана й Тараса , котрі, як тільки перебрались із Галичини в радянську Україну , були

звинуваченні в тероризмі й антирадянської діяльності. Під враженням цих подій О.Олесь пише драму "Земля обітована " 1935р., чим одним із першим в українській літературі розкривається суть сталінської політики .

Крім поезії , драматичних творів , у творчій спадщині митця прозові публіцистичні твори , переклади з російської , білоруської , польської , сербської , болгарської , німецької , англійської , арабської мов , публіцистичні та літературно - критичні статті .

Останній свій час Олесь зустрів у Парижі . Стан журби і самотності поглибився трагічною звісткою про загибель сина Ольга Ольжича .

А 22 липня 1944р. не стало Олександра Олеся . Його поховали на Ольшанському цвинтарі у Парижі.